

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 2Csp/90/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123277267
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ing. Ladislav Burda
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2024:6123277267.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov, sudcom Mgr. Ing. Ladislavom Burdom v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a. s. Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, zast. AK Goliašová Gabriela, s.r.o., 1. Mája 173/11, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679 proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, C. D. XX, XXX XX D. E., zast. JUDr. Peter Vachan, advokát, s.r.o., P. Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, IČO: 47 445 092 o zaplatenie 2 619,45 Eur s príslušenstvom, takto:

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 2 105,38 Eur, 7,5 % úrok z omeškania ročne zo sumy 2 105,38 Eur od 16.02.2023 do zaplatenia, a to všetko v mesačných splátkach po 50,-- Eur mesačne vždy k 27. kalendárnemu dňu v mesiaci, počnúc prvou splátkou po právoplatnosti tohto rozsudku, kde v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky stane sa splatným celý zvyšok dlžnej sumy.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalobcovi p r i z n á v a proti žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 45,10 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica domáhal v upomínacom konaní toho, aby súd uložil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 2 619,45 Eur, úrok 291,51 Eur, 7,5 % úrok z omeškania ročne zo sumy 2 595,57 Eur od 16.02.2023 do 09.03.2023, 7,5 % úrok z omeškania ročne zo sumy 2 592,50 Eur od 10.03.2023 do zaplatenia, ako aj trovy konania.

2. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že ako veriteľ uzatvoril so žalovaným ako dlžníkom – spotrebiteľom dňa 14.03.2022 úverovú zmluvu č. 7203054801, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s., ktoré obsahujú aj sadzobník poplatkov.

Predmetom úverovej zmluvy bolo poskytnutie revolvingového úveru s výškou úverového rámca 2 600,-- Eur zo strany žalobcu žalovanému, ktorý tento úver čerpal prostredníctvom úverovej karty. Žalobca ďalej uviedol, že revolvingový úver je dlhodobý, opakovateľný a obnoviteľný úver, ktorý je dlžníkovi poskytovaný k uspokojovaniu jeho priebežných finančných potrieb a umožňuje mu čerpať po odsúhlasení zo strany veriteľa peňažné prostriedky prostredníctvom úverovej karty do výšky nevyčerpaného zostatku úverového rámca a následne uhrádzať splátky v minimálne dohodnutej výške, pričom môže uhradiť aj celý čerpaný úver jedinou splátkou.

Žalovaný bol odo dňa účinnosti revolvingovej zmluvy v pravidelných mesačných výpisoch z úverového účtu, ktoré boli zasielané na adresu žalovaného v listinnej forme informovaný o výške mesačnej splátky, o výške úroku a poplatku, výške úverového rámca, ako aj o celkovom zostatku na úverovom účte a jednotlivých transakciách na úverovom účte.

Žalovaný sa zaviazal peňažné prostriedky vrátiť spolu s úrokom a poplatkom v pravidelných mesačných splátkach.

Žalovaný sa dostal do omeškania s plnením zmluvných povinností, keď úver riadne a včas nesplácal. Napriek opakovaným upozorneniam dlžné splátky nedoplatil a teda nedošlo k riadnemu a včasnému splácaniu úveru. Na základe tejto skutočnosti žalobca v zmysle hlavy obchodných podmienok s názvom „Ukončenie zmluvy“ dňa 31.01.2023 pristúpil k zosplateniu budúcich splátok úveru a vyzval žalovaného k splateniu celého zostatku úveru a dlžných splátok. Sadzba úroku z omeškania, ktorú si žalobca uplatňuje vo výške 7,5 % ročne bola stanovená ako základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t. j. ku dňu 16.02.2023 navýšená o 5 percentuálnych bodov. Pred podaním žaloby vyzval žalobca listom zo dňa 22.02.2023 žalovaného k zaplateniu aktuálnej dlžnej sumy s upozornením, že ak v stanovenej lehote dlžnú sumu neuhradí, bude vo veci podaná žaloba, a teda žalovaný bol vyzvaný na úhradu dlhu v posledných troch mesiacoch pred podaním tohto návrhu. Prostredníctvom úverovej karty čerpal žalovaný poskytnutý revolvingový úver spolu vo výške 7 285,-- Eur a žalobcovi uhradil čiastku 5 179,62 Eur.

Žalobca v tomto odkazuje na prílohu, v ktorej je špecifikovaná žalovaná suma 2 910,96 Eur a pozostáva zo súčtu istiny vo výške 2 565,96 Eur, ktorá suma predstavuje istinu 7. až 11. splátky spolu vo výške 2 565,96 Eur.

3. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 12.04.2023 platobný rozkaz pod sp. zn. 26Up/535/2023, ktorým uložil žalovanému povinnosť do 15 dní od doručenia tohto platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 2 619,45 Eur, úrok 291,51 Eur, spolu s príslušenstvom a nahradiť trovy konania alebo v tej istej lehote podať odpor.

4. Žalovaný podal proti platobnému rozkazu odpor, v ktorom uviedol, že neuznáva žalobcom uplatnený návrh v celom rozsahu a to z dôvodu, že žalobca v žalobnom návrhu neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta. V zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch: „Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.“ Následne žalovaný poukázal na ust. § 11 ods. 2 citovaného zákona a uviedol, že za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

Žalovaný ďalej uviedol, že žalobca v žalobnom návrhu uvádza, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 2 600,-- Eur, kde súčasťou žalobného návrhu je však úverová zmluva, ktorá preukazuje poskytnutie revolvingového úveru vo výške 1 000,-- Eur. Podľa žalovaného, žalobca teda nepreukázal na základe čoho bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 2 600,-- Eur, keď v zmluve je uvedený úverový rámec vo výške 1 000,-- Eur.

Žalovaný ďalej uviedol, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpisu zmluvy a preto je bezúročný a bez poplatkov.

Podľa názoru žalovaného, zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, pretože neobsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, a to podmienky, ktoré upravujú uplatňovanie úrokovej sadzby, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 26.08.2019 pod sp. zn. 8Co/49/2019.

Žalovaný ďalej uviedol, že vzhľadom na to, že ide o spotrebiteľský právny vzťah, žalobca by postupoval v súlade so zákonom, ak by najskôr vyzval žalovaného na úhradu omeškaných splátok a zároveň ho upozornil, že ak v stanovenej lehote neuhradí omeškané splátky, pristúpi k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. Uvedené vyplýva z ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého: „Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“ Žalobca mohol následne až po

uplynutí 15 dní od doručenia výzvy v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru.

Žalovaný v závere svojho vyjadrenia uviedol, že žalobca nepostupoval pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka a preto žalobca nie je oprávnený požadovať jednorazové splatenie dlhu.

5. Žalobca v podaní doručenom súdu ako vyjadrenie k odporu uviedol, že poukazuje na úvodné ustanovenia úverovej zmluvy, kde sú uvedené požadované informácie, podľa ktorých žalobca posúdil bonitu žalovaného. K uvedenému žalobca predložil interný dokument o posúdení bonity, správu zo sociálnej poisťovne, úverovú správu z registra dlžníkov a potvrdenie o výške príjmu.

Žalobca zobral do úvahy, že uvedený revolvingový úver je dlhodobý, opakovateľný a obnoviteľný úver, ktorý je dlžníkovi poskytovaný k uspokojovaniu jeho priebežných finančných potrieb a umožňuje mu čerpať po odsúhlasení zo strany veriteľa peňažné prostriedky prostredníctvom úverovej karty do výšky nevyčerpaného zostatku úverového rámca a následne uhrádzať splátky v minimálne dohodnutej výške, pričom môže uhradiť aj celý čerpaný úver jedinou splátkou.

Žalobca ďalej uviedol, že upriamuje pozornosť, že ročná úroková sadzba 26,28 % p. a. je platná počas doby trvania zmluvného vzťahu. Ďalej uviedol, že predpoklady pre výpočet RPMN na strane 2 úverovej zmluvy znejú nasledovne: „Predpoklady použité pre výpočet čerpanie celej výšky úveru okamžite bezhotovostne, v plnej výške, pri najvyšších poplatkoch a najvyššej úrokovej sadzbe je poskytnutie úveru na obdobie jedného roka a splatenie v 12 mesačných splátkach s rovnakou výškou istiny.“

Žalobca ďalej uviedol, že s ohľadom na uvedené, upriamuje pozornosť na skutočnosť, že strata výhody splátok je dohodnutá v úverovej zmluve a pred samotným zosplatením budúcich splátok bol žalovaný na túto možnosť upozornený.

6. Zo strany žalovaného bolo konajúcemu súdu dňa 27.06.2023 doručené podanie, v ktorom uviedol, že zmluva o úvere neobsahuje dohodu v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka o možnosti jednorazového splatenia úveru, nakoľko podľa názoru žalovaného ust. zmluvy o úvere v znení: „Za splnenia dohodnutých podmienok (najmä v prípade porušenia Vašich zmluvných povinností), nám musíte celý čerpaný úver na požiadanie splatiť (tzv. zosplatenie úveru)“ nepredstavuje dohodu v zmysle § 565 OZ. Samotná dohoda o práve veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru je len súčasťou úverových zmluvných podmienok žalobcu, ktoré však nie sú podpísané zmluvnými stranami a teda netvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Keďže žalobca nepostupoval pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 OZ, žalobca nie je oprávnený požadovať jednorazové splatenie dlhu. Žalobca nemá nárok na neuhradené splátky, ktorých zročnosť nastala od 1. splátky po splátku zročnú bezprostredne 3 roky spätne od doručenia žalobného návrhu. Tieto splátky pokiaľ neboli uhradené sú premlčané a zároveň žalobca nemá nárok na splátky, ktorých zročnosť nastala po podaní žaloby, keďže v tejto časti bola žaloba podaná predčasne.

Nad rámec uvedeného žalovaný uvádza, že nebol dodržaný postup v zmysle § 53 ods. 9 OZ a § 565 OZ, k 17.08.2022 teda ku dňu vyhotovenia výzvy nebol žalovaný v omeškaní so splátkou zročnou dňa 15.06.2022 viac ako 3 mesiace a zároveň žalobca nevyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru do zročnosti najbližšej nasledujúcej splátky ku dňu 15.09.2022, ale až 26.09.2022, preto sú tieto právne úkony neplatné v zmysle § 39 OZ.

Žalovaný ďalej uviedol, že žalobca ako dôkaz o doručení výzvy na splatenie dlžnej sumy predložil poštový podací hárok, ktorý však nepreukazuje doručenie ani snahu o doručenie poštovej zásielky a vôbec z neho nie je zrejmé, že preukazuje podanie tejto výzvy na poštovú prepravu. Poštový podací lístok bez presného označenia a identifikácie zásielky nepreukazuje odoslanie ani doručenie vyššie uvedených listín vzťahujúcich sa k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 OZ, žalobca teda nepreukázal ani odoslanie ani doručenie vyššie uvedených listín.

Žalovaný v závere svojho podania uviedol, že keďže neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 OZ, žalobca nemá nárok na splátky ktorých zročnosť nastala po vyhlásení rozhodnutia vo veci samej a preto navrhuje, aby súd umožnil žalovanému uhrádzať dlžnú sumu, ktorá je v súlade so zákonom v mesačných splátkach po 50,-- Eur k 27. dňu v mesiaci pod stratou výhody splátok v prípade omeškania s ktoroukoľvek mesačnou splátkou a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo vyššie uvedenej právnej veci.

7. Na uvedené podanie žalovaného reagoval žalobca podaním doručeným súdu dňa 18.07.2023, v ktorom uviedol, že pokiaľ ide o skúmanie bonity – zo strany žalobcu boli predložené listiny, podľa

ktorých posúdil schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a v tejto otázke upriamuje pozornosť súdu na rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9CoCsp/31/2022 zo dňa 26.04.2023.

Pokiaľ ide o otázku zosplatenia, žalobca uviedol, že predložil výzvy aj s dokladom o doručení a ďalej k platnosti zosplatenia upriamuje pozornosť na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach, ktorý rozhodoval v skutkovo totožných veciach žalobcu, a to rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2CoCsp/49/2022 odsek 15 a rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11CoCsp/27/2021.

8. Dňa 20.11.2023 žalobca konajúcemu súdu doručil podanie, v ktorom uviedol, že sa nebráni tomu, aby žalovaný bol rozsudkom zaviazaný na úhradu dlžnej sumy spolu s príslušenstvom formou mesačných splátok vo výške 50,-- Eur, pod následkom straty výhody splátok neuhradením čo i len jednej z nich riadne a včas.

9. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, a to žalobou doručenou konajúcemu súdu, vyjadreniami strán sporu, zmluvou o spotrebiteľskom úvere – revolvingový úver zo dňa 14.03.2022, úverovými podmienkami, prílohou č. 1, výzvou na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 22.12.2022, ePotvrdenkou, výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 31.01.2023, výpisom čerpania splátok a úhrad, predžalobnou výzvou na zaplatenie dlhu a oznámenie o prevzatí právneho zastúpenia zo dňa 22.02.2023, posúdením schopnosti klienta splácať spotrebiteľský úver (č. I. 70), úverovou správou (č. I. 78 až 87), výplatnými páskami za mesiace 02/2022, 03/2022, 04/2022 a zistil tento skutkový stav veci:

10. Medzi stranami je nesporné, že dňa 14.03.2022 došlo medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere – revolvingový úver, na základe ktorého žalobca poskytol žalovanému bezúčelový revolvingový úver s výškou úverového rámca 1 000,-- Eur, ročnou úrokovou sadzbou 26,28 %, mesačnou úrokovou sadzbou 2,19 %, výškou mesačnej splátky 4 % z dlžnej sumy (minimálne 12,-- Eur), s frekvenciou splátok k 20. dňu v mesiaci, RPMN vo výške 29,7 %, poskytnutie úveru bolo dojednané na dobu 1 roka a splatenie v 12 mesačných splátkach s rovnakou výškou istiny. Žalovaný prestal plniť svoju povinnosť splácať úver riadne a včas, pričom sa dostal do omeškania so splácaním. Žalobca v tejto súvislosti oznámil žalovanému zosplatenie celého úveru výzvou zo dňa 31.01.2023.

11. Za spornú skutočnosť súd považuje, či zo strany žalobcu došlo k platnému vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru a taktiež sa spornú považuje aj otázku skúmania bonity žalovaného pri uzatváraní predmetnej zmluvy, ako aj to, či úverová zmluva obsahuje všetky obligatórne náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch.

12. Z predžalobnej výzvy na zaplatenie dlhu a oznámenia o prevzatí právneho zastúpenia zo dňa 22.02.2023 súd zistil, že zo strany žalobcu bolo žalovanému oznámené, že advokátska kancelária Goliašová Gabriela, s.r.o. prevzala právne zastupovanie vo veci vymáhania pohľadávok spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s., IČO: 36 234 176, so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, ktorá žalovanému uviedla, že sa dostal do omeškania so splácaním dohodnutej splátky úveru, na čo ho veriteľ informoval o výške jeho dlhu a opakovane vyzval k jeho úhrade. S ohľadom na to, že aj napriek opakovanej výzve nebola pohľadávka zo strany žalovaného riadne uhradená, veriteľ vyzval žalovaného v súlade s ÚP doporučeným listom zo dňa 31.01.2023 vrátením celého neuhradeného úveru vrátane príslušenstva pohľadávky, poplatkov a sankcií, a to najneskôr do 15 dní od doručenia výzvy, v ktorej výzve bola dlžná čiastka súhrnne vyčíslená.

13. Z výzvy na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 22.12.2022 konajúci súd zistil, že vzhľadom na to, že žalovaný už dlhšie než mesiac nereaguje na výzvy žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy na úverovej zmluve č. 7203054801 mu náklady stále rastú a k tomuto dňu žalobca pripočítal k dlhu žalovaného aj poplatok za zaslanie upomienky vo výške 12,-- Eur, kde celková suma je aktuálne 338,85 Eur.

14. Z výzvy k splateniu celého úveru zo dňa 31.01.2023 konajúci súd zistil, že žalobca v dôsledku omeškania žalovaného s úhradou záväzku vyplývajúcich z úveru č. 7203054801 vyzval žalovaného k splateniu celého úveru čerpaného na základe tejto zmluvy, a to v čiastke vo výške 2 950,03 Eur, najneskôr do 15 dní od spísania tejto výzvy na bankový účet žalobcu a zároveň žalovaného upozornil, že aj naďalej trvá jeho povinnosť hradiť príslušenstvo a prípadné zmluvné sankcie.

15. Súd preskúmal podanú žalobu, ako aj listiny priložené k žalobe a na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že podaná žaloba je čiastočne dôvodná.

16. Podľa § 185 ods. 1 CSP, súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná.

17. Podľa § 186 ods. 1 CSP, skutočnosti všeobecne známe alebo známe súdu z jeho činnosti, ako aj právne predpisy zverejnené alebo oznámené v Zbierke zákonov Slovenskej republiky a právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a právne záväzné akty Európskej únie, ktoré boli zverejnené v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev a v Úradnom vestníku Európskej únie, sa nedokazujú.

18. Podľa § 187 ods. 1,2 CSP, za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov. Dôkazným prostriedkom je najmä výsluch strany, výsluch svedka, listina, odborné vyjadrenie, znalecké dokazovanie a obhliadka. Ak nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.

19. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

20. Podľa § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

21. Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

22. Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

23. Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

25. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. v znení neskorších predpisov - Obchodný zákonník, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

26. Podľa § 1 ods. 2 ZoSÚ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

27. Súd konštatuje, že zo skutkových zistení dospel k právnemu záveru, že posudzovaný právny vzťah sporových strán je od svojho vzniku právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou, lebo žalobca

poskytoval žalovanému úver v rámci jeho podnikateľskej činnosti a žalovaný nepodniká a nebral si úver na podnikateľské účely. Uvedené tak napĺňa zákonnú definíciu spotrebiteľského sporu v zmysle § 52 OZ, čo zároveň odôvodňuje aplikáciu právnych predpisov a ustanovení, ktorých cieľom je úprava právnych vzťahov, do ktorých vstupuje spotrebiteľ.

28. Podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ účinného v čase uzatvorenia zmluvy, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

29. Podľa § 11 ods. 2 účinného v čase uzatvorenia zmluvy, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods.1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods.1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods.19 až 42.

30. Podľa § 3 ods. 1 OZ, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

31. V súvislosti so skúmaním bonity žalovaného súd poukazuje na čl. 8 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, členské štáty zabezpečia, že veriteľ pred uzavretím zmluvy o úvere posúdi úverovú bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných informácií získaných, ak je to vhodné, od spotrebiteľa a v prípade potreby na základe nahliadnutia do príslušnej databázy. Členské štáty, ktorých právne predpisy ukladajú veriteľovi povinnosť posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa na základe nahliadnutia do príslušnej databázy, si môžu túto povinnosť zachovať.

32. V zmysle bodu 26. preambuly smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS členské štáty by mali prijať vhodné opatrenia na podporu zodpovedných postupov počas všetkých fáz úverového vzťahu, berúc do úvahy osobitný charakter svojho trhu s úvermi. Tieto opatrenia môžu napríklad zahŕňať poskytovanie informácií a vzdelávanie spotrebiteľov vrátane upozornení o rizikách spojených s neplnením zmluvných ustanovení týkajúcich sa splátok s nadmernou zadlženosťou. Najmä na rozvíjajúcom sa trhu s úvermi je dôležité, aby veritelia neposkytovali úvery nezodpovedne alebo bez predchádzajúceho posúdenia úverovej bonity a aby členské štáty vykonávali potrebný dohľad na vyvarovanie sa takémuto správaniu a aby stanovili potrebné opatrenia na sankcionovanie veriteľov v takýchto prípadoch. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia o kreditnom riziku uvedené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2006/48/ES zo 14. júna 2006 o začatí a vykonávaní činností úverových inštitúcií (1), veritelia by mali byť zodpovední za individuálne kontroly úverovej bonity spotrebiteľa. Na tento účel by mali mať možnosť využiť informácie, ktoré im poskytol spotrebiteľ nielen počas prípravy príslušnej zmluvy o úvere, ale aj počas dlhodobého obchodného vzťahu. Orgány členských štátov by tiež mohli veriteľom poskytnúť vhodné pokyny a usmernenia. Aj spotrebiteľia by mali konať obozretne a dodržiavať svoje zmluvné povinnosti.

33. V tejto súvislosti Súdny dvor v rozsudku z 27. marca 2014, LCL Le Crédit Lyonnais (C-565/12, EU:C:2014:190) posudzoval dodržanie hraníc vymedzených pre režim sankcií, ktorý bol stanovený zo strany členského štátu, v danom prípade v súvislosti so sankciou spočívajúcou v zániku v zásade celého nároku veriteľa na úroky v prípade porušenia povinnosti upravenej v článku 8 smernice 2008/48, t.j. preveriť pred uzavretím zmluvy úverovú bonitu spotrebiteľa. Vzhľadom na dôležitosť cieľa ochrany spotrebiteľov, ktorý je nerozlučne spojený s povinnosťou veriteľa preveriť úverovú bonitu dlžníka, Súdny dvor rozhodol, že ak by sa sankcia zániku nároku na úroky oslabilala alebo úplne znefunkčnila, nevyhnutne by z toho vyplývalo, že nemá skutočne odrádzajúcu povahu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 27. marca 2014, LCL Le Crédit Lyonnais, C-565/12, EU:C:2014:190, body 52 a 53) (bod 64., 65. Rozsudku SD vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Biróovej).

34. Medzi stranami sporu bola sporná otázka skúmania bonity žalovaného žalobcom pri poskytovaní úveru. Uvedená povinnosť pre žalobcu - veriteľa vyplýva z § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom právnym následkom hrubého porušenia uvedenej povinnosti je bezpoplatkovosť a bezúročnosť spotrebiteľského úveru. Za hrubé porušenie povinnosti sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že žalobca skúmal bonitu žalovaného pri poskytnutí revolvingového úveru s úverovým rámcom vo výške 1 000,-- Eur. Z predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvere – revolvingový úver, konajúci súd zistil iba základné údaje o pomeroch žalovaného, a to: stav slobodný, počet vyživovaných detí 0, druh bývania vlastný dom/byt, hlavný zdroj príjmu žalovaného zamestnanec, zamestnaný od 04/2023, názov zamestnávateľa Železničné stavby, a. s. Košice, čistý hlavný príjem mesačný príjem 1 080,-- Eur. Z výplatných pásovk konajúci súd zistil, že v mesiaci 02/2022 bola žalovanému vyplatená mzda v sume 1 289,19 Eur, v mesiaci 03/2022 bola žalovanému na účet vyplatená suma 1 163,80 Eur a v mesiaci 04/2022 bola žalovanému na účet vyplatená mzda vo výške 1 098,24 Eur. Uvedený rozsah údajov v dokumente žalobcu nasvedčuje iba o splnení základnej povinnosti žalobcu skúmať rodinné, majetkové a sociálne pomery žalovaného. Zároveň žalobca súdu nepredložil žiadne listinné dôkazy o vykonaní lustrácií v príslušných databázach. Z predmetného dokumentu žalobcu vyplýva iba konštatovanie o možných vykonaných lustráciách v rozsahu: Sociálna poisťovňa, MVSR - Overené, NRKI - OK. Z týchto údajov nie je možné jednoznačne povedať, či žalobca skutočne vykonal lustráciu v niektorej z databáz a ako prípadne zistené výsledky posúdil s odbornou starostlivosťou v spojitosti so zistenými majetkovými a sociálnymi pomermi žalovaného, nakoľko súdu nepredložil žiaden konkrétny výstup z databázy, na základe ktorej posudzoval bonitu žalovaného. Z pripojených listinných dôkazov je zrejmé, že žalobca nevykonal lustráciu žalovaného ani v Spoločnom registri bankových informácií (SRBI), ktorý je podľa názoru súdu dôležitým a relevantným ukazovateľom vhodným pri posudzovaní bonity spotrebiteľov. Uvedené skutočnosti nasvedčujú tomu, že žalobca pri poskytnutí revolvingového úveru s úverovým rámcom vo výške 1 000,-- Eur nepostupoval s odbornou starostlivosťou. Žalobca mal vedomosť o výške a druhu poskytovaného úveru, ktorým bol v tomto prípade revolvingový úver, ktorý je opakovateľným úverom, pričom súd je toho názoru, že bolo povinnosťou žalobcu skúmať s odbornou starostlivosťou podrobnejšie pomery žalovaného v čase poskytnutia úveru s úverovým rámcom vo výške 1 000,-- Eur, najmä s ohľadom na účel, dobu a druh poskytnutého úveru, keďže jeho výška sa mohla navyšovať, nakoľko sa jednalo o revolvingový úver. Na základe uvedených skutočností je súd toho názoru, že žalobca hrubo porušil svoju povinnosť konať s odbornou starostlivosťou pri skúmaní bonity žalovaného, čoho právnym následkom je v zmysle § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch bezpoplatkovosť a bezúročnosť spotrebiteľského úveru.

35. Vzhľadom na vyššie uvedené nároky, ktoré na dodávateľa kladie úniijné právo a s poukazom na ust. § 7 ods. 1 ZoSÚ je plne opodstatnené vyžadovať v súdnom konaní preukázanie skúmania bonity klienta žalobcom. Pokiaľ si žalobca uplatňuje právo na plnenie zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, je nutné vyhodnotiť, či pri uzatvorení zmluvy boli splnené všetky povinnosti a podmienky, ktoré na tieto zmluvné vzťahy kladie právna úprava zameraná na ochranu spotrebiteľa, t. j. § 52 a nasl. OZ, ZoSÚ a ďalšie. Bolo na žalobcovi, aby tento preukázal, že bonitu žalovaného náležite skúmal, že si splnil povinnosť vyplývajúcu mu z ust. § 7 ods. 1 ZoSÚ.

36. Za tohto stavu je nutné konštatovať, že v konaní žalobca nepreukázal splnenie si povinnosti uloženej mu § 7 ods. 1 ZoSÚ. Pre účely posúdenia splnenia povinnosti uloženej dodávateľovi v 7 ods. 1 ZoSÚ nie je smerodajné, aká bola reálna finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľa, ale akým spôsobom dodávateľ (žalobca) pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity klienta.

37. Súd zároveň poukazuje na závery vyslovené Krajským súdom v Prešove v rozhodnutí sp. zn.: 6Co/171/2016 v zmysle ktorých, cit.: „dôsledkom podcenenia bonity je neposkytnutie ochrany veriteľovi, ktorý s hrubou nedbanlivosťou poruší povinnosť s odbornou starostlivosťou posúdiť bonitu spotrebiteľa. Odvolací súd uvádza, že v tomto smere § 11 ods. 2 ZoSÚ vôbec nepôsobí odradzujúco, preto je dôvodné aplikovať ustanovenie generálneho zákona - Občianskeho zákonníka, a to § 3 ods. 1 o odmietnutí ochrany pri tak závažnom porušení povinnosti veriteľa na finančnom trhu. Poskytovanie úverov a pôžičiek je veľmi vážnym predmetom podnikateľskej činnosti, pretože pri tomto nejde o odplatu platenú v hotovosti, ale o odloženú platbu bez toho, aby bolo zrejmé, čo postretne dlžníka po uzavretí zmluvy.

Ak je takáto agenda obzvlášť sledovaná z dôvodu neistých pomerov, ktoré môžu nastať po poskytnutí úveru, potom musia existovať prísne nároky na vyžadovanie povinnosti konať s odbornou starostlivosťou a vyhodnotiť bonitu spotrebiteľa, keďže na rozdiel od neistých okolností po uzatvorení zmluvy je stav spotrebiteľa z pohľadu jeho osobných majetkových pomerov v čase kontraktácie spoznatel'ný. Ak Súdny dvor uznal ako odradzujúcu sankciu nepriznanie úrokov pri nezodpovednom prístupe dodávateľa na finančnom trhu pre porušenie konať s odbornou starostlivosťou, potom je podľa názoru odvolacieho súdu úplne eurokonformné aplikovať § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a porušenie závažnej povinnosti veriteľa považovať za odporujúce morálke.“

38. Na základe vyššie uvedených skutočností a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd rozhodol tak, že daný spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov, keďže žalobca nepreukázal splnenie svojej povinnosti konať s odbornou starostlivosťou pri skúmaní bonity spotrebiteľa, čím hrubo porušil svoju zákonnú povinnosť. Keďže žalobca nepostupoval s odbornou starostlivosťou už pri poskytnutí revolvingového úveru s úverovým rámcom vo výške 1 000,-- Eur, žalobca tak nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie dlžnej sumy spotrebiteľského úveru.

39. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

40. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

41. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že zákonodarca pre konanie dodávateľa a jeho právo vyhlásiť splatnosť celej pohľadávky, a tým na strane spotrebiteľa privodiť stav straty výhody splátok stanovil kumulatívne zákonné podmienky pozostávajúce z oddialenia výkonu práva dodávateľa a súčasne jeho pozitívneho konania smerujúceho k včasnému upozorneniu na uplatnenie svojho práva podľa § 565 OZ.

42. V poradí prvá z kumulatívnych zákonných podmienok ustanovuje, že právo na jednorazové splatenie pohľadávky bude mať veriteľ najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Ak zákon vymedzuje podmienku omeškania splátky spotrebiteľa, myslí tým omeškanie v poradí prvej splátky za predpokladu, že táto nebude spotrebiteľom uhradená. Keďže § 53 ods. 9 má predstavovať výhodnejší právny režim oproti všeobecnej norme § 565 OZ je potrebné ustáliť, že právo podľa odseku 9 môže dodávateľ vykonať len po uplynutí zákonnej lehoty, ktorú nemožno skrátiť a len za predpokladu, že omeškanie (s prvou) splátkou trvá.

43. V poradí druhá kumulatívna podmienka je ustálená v rovine pozitívneho konania dodávateľa, ktorý je pred jednorazovým zosplatením pohľadávky povinný spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní pred jednorazovým zosplatením pohľadávky upozorniť spotrebiteľa na výkon tohto práva. Ak zákonodarca ustanovil povinnosť upozorniť spotrebiteľa, je dôležité, aby túto povinnosť dodávateľ splnil vzhľadom na zákonnú lehotu jednak uplynutia 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, a jednak na zákonnú lehotu 15 dní pred vykonaním svojho práva. Upozornením má zákonodarca na mysli adresovanú písomnosť, ktorá sa musí nevyhnutne dostať do sféry dispozície spotrebiteľa, a z ktorej obsahu musí byť zrejmé jednak splnenie zákonných podmienok uplatnenia režimu odseku 9, a jednak výslovné upozornenie spotrebiteľa na vykonanie práva dodávateľa podľa § 565 OZ a v súlade s odsekom 9 § 53 OZ.

44. Zároveň k § 53 ods. 9 pristupujú povinnosti veriteľa stanovené v § 565 OZ, a teda takáto možnosť zosplatenie celého úveru musí byť medzi zmluvnými stranami dohodnutá, alternatívne musí vyplývať z rozhodnutia orgánu. Následne je povinnosťou veriteľa využiť toto právo do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

45. Súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že splatnosť jednotlivých splátok bola v zmluve dohodnutá k 20. dňu v mesiaci. Zároveň súd poukazuje aj na právny názor vyslovený v rozsudku Najvyššieho súdu SR z 15.12.2020 sp. zn. 5Cdo/36/2020 ohľadom uplatňovania poslednej vety § 565 OZ. V danom

prípade je zrejmé, že žalobca nedodržel povinnosť stanovenú v poslednej vete § 565 OZ pri zosplatnení celého úveru. Predžalobnú výzvu zo dňa 22.12.2022 je možné považovať za výzvu v zmysle § 53 ods. 9 OZ. Následne žalobca vyhotovil výzvu k splateniu celého úveru zo dňa 31.01.2023. Z takéhoto postupu žalobcu je zrejmé, že nepostupoval v súlade s § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ, keďže splatnosť každej splátky bola v zmluve dohodnutá k 20. dňu v mesiaci a žalobca teda nevyužil svoje právo na zosplatnenie celého úveru do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Uvedená skutočnosť má za následok, že žalobca nemôže požadovať od žalovaného zaplataenie celého úveru, keďže nedošlo k platnému zosplatneniu celého úveru a má tak nárok iba na splátky, ktorých splatnosť nastala do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej.

46. Súd ďalej uvádza, že dojednanie o práve žalobcu na zosplatnenie celého úveru sa nemôže nachádzať v úverových podmienkach, na ktoré má odkazovať zmluva o spotrebiteľskom úvere. Podľa § 565 OZ, veriteľ má právo žiadať o zaplataenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo to vyplýva z rozhodnutia orgánu. V danom prípade si toto právo veriteľ neuplatnil na základe rozhodnutia orgánu, ale poukázal na zmluvu o revolvingovom úvere. Súd je toho názoru, že dohoda o tomto práve veriteľa sa má nachádzať v samotnej zmluve o spotrebiteľskom úvere, aby bolo možné hovoriť o tom, že takéto právo veriteľa bolo zmluvne dohodnuté.

47. Podľa § 488 OZ, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

48. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

49. Z vykonaného dokazovania a uzatvorenej spotrebiteľskej zmluvy má súd za preukázané, že výška bezúročného a bezpoplatkového úveru je 7 285,-- Eur, kde uvedená suma predstavuje aj istinu, ktorá bola žalovaným reálne čerpaná. Z výpisu čerpania splátok a úhrad súd zistil, čo uviedol aj samotný žalobca, že žalovaný uhradil z poskytnutého úveru sumu 5 179,62 Eur a keďže súd konštatoval, že daný úver je bezpoplatkový a bezúročný, súd uložil žalovanému uhradiť žalobcovi sumu 2 105,38 Eur po odpočítaní uhradenej sumy od istiny úveru (7 285,-- Eur – 5 179,62 Eur = 2 105,38 Eur). V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol.

50. Pokiaľ ide o návrh žalovaného na splatenie zvyšku jeho dlhu v mesačných splátkach vo výške 50,-- Eur, súd poukazuje na vyjadrenie žalobcu doručené konajúcemu súdu 20.11.2023, v ktorom uviedol: „že sa nebráni tomu, aby žalovaný bol rozsudkom zaviazaný na úhradu dlžnej sumy spolu s príslušenstvom formou mesačných splátok vo výške 50,-- Eur pod následkami straty výhody splátok neuhradením čo i len jednej z nich riadne a včas“, preto súd zaviazal žalovaného na úhradu dlhu v mesačných splátkach po 50,-- Eur mesačne vždy k 27. kalendárnemu dňu v mesiaci, počnúc prvou splátkou po právoplatnosti tohto rozhodnutia, kde v prípade nezaplataenia čo i len jednej splátky stane sa splatným celý zvyšok dlžnej sumy.

51. Podľa § 517 ods. 1, 2 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškanií. Ak ide o omeškание s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z..

52. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom od 01.02.2013, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

53. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

54. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

55. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným rozhodnutím, ktoré vydá súdny úradník.

56. Žalobca si pôvodne uplatňoval voči žalovanému zaplatať sumu vo výške 2 619,45 Eur a súd na základe vykonaného dokazovania priznal žalobcovi sumu 2 105,38 Eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

57. Pokiaľ ide o trovy konania, žalobca bol v danom konaní úspešný na 72,55 %, žalovaný bol úspešný na 27,44 %, preto konajúci súd z uvedeného dôvodu priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 45,10 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znova od doručenia opravného uznesenia, len v rozsahu vykonanej opravy. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 127 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť podľa § 365 ods. 1, 2, 3 CSP len tým, že :

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch v exekučnom konaní.